

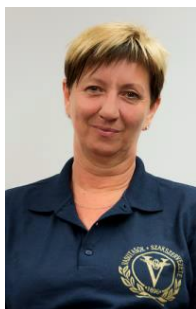
Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 14. szám

2015. szeptember 7.

Tisztségviselők és vezetők

Az idén szeptember első napjaiban tartotta oktatását tisztségviselőinek a Cargo Szakmai Képviselő Zámárdiban, ahová én is meghívást kaptam. Szabadságom után két nappal fontosnak tartottam, hogy elmenjek, mert az RCH első számú vezetőivel is alkalmunk nyílt találkozni. Reménykedtem, hogy új információkat kapunk térségünkéről, és bíztam abban, hogy alkalmunk nyílik szűkebb körben is megvitatni helyzetünket.

Reményeim valóra váltak, de kezdjük az elején. A Kongresszusunk után a VSZ új vezetői most találkoztak először a szakma tisztségviselőivel, s mind Meleg János elnök, mind pedig Horvát Csaba alelnök szakszervezetünk helyzetéről és az előttünk álló feladatokról tájékoztattak bennünket. Szó volt többek között az új konföderációról, a VASZ jelenlegi helyzetéről, illetve rövid betekintést nyertünk az új tagdíj nyilvántartási rendszerbe is.

A következőkben minden a szakmáról szólt. Dr. Kovács Imrétől, az RCH igazgatóságának elnökétől hallottunk tájékoztatót a cég múltjáról, jelenlegi helyzetéről és a jövőjéről, de a jelen lévő tisztségviselők is választ kaptak az általuk feltett kérdésekre.

A számunkra az igazán izgalmas esemény ezt követően jött el, mert kérésünkre a záhonyi tisztségviselők csapatával külön leültek a vezetők, hogy kollégáink elmondhassák a jelenlegi helyzettel kapcsolatos észrevételeiket, illetve mi is vártunk egy pozitív jövőkép felrajzolását területünkről. Ami azt illeti, a pozitív jövőkép ideje még várat magára, hiszen jelentős forgalomnövekedés nem prognosztizálható. Hogy ettől függetlenül milyen nehézségekkel küzdünk a térségben, tisztségviselőink nem rejtették véka alá.

Több hozzászóló is megfogalmazta, hogy nagy a leterheltség szinte minden munkakörben és területen. A bázis évhez viszonyítva (ami ugyan nem a legjobb) teljesítménynövekedés van, az elvégzendő feladatokat pedig lényegesen kevesebb munkavállaló végzi az állásidő miatt. Látszólag ugyan minden feladat időre el van végezve, de hogy ez mekkora stresszel és erőn felüli munkával jár, csak az tudja igazán, aki ebben dolgozik. Nekik kell megbirkózni az IT rendszerek akadozásával, esetenként a mostoha munkakörülményekkel. (A vonatok felírása gyakran papíralapon történik, Csapon nem megfelelő a kocsivizsgálók helyisége, egyes átrakással

foglalkozó cégeknél magas fűben kénytelenek a kocsik átvételét elvégezni.) Az igazgatósági elnök közbevetve, sokáig dolgozott Sopronban, így nem ismeretlenek számára egy határátkelő állomás nehézségei. Ez nem kétséges, ám többen megjegyezték, az is figyelmet érdemel, hogy bizony nem ugyanazt jelenti Ukrajnában dolgozni, mint Ausztriában, ráadásul a munkafolyamatokat bonyolítja az átrakás is.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Kérdésként merült fel, hogy Záhony-Port privatizációja esetén cégünk vásárolna-e tulajdonrészt? Kovács úr válaszában elmondta, hogy a Port a forgalomcsökkenés miatt csőd közeli helyzetbe juthat, kiút lehet a munkahelyek megőrzése érdekében a vállalat privatizálása. Nem titkolta azt sem, hogy ezügyben már egyeztettek, és elmondta, a vásárlásba az RCH-val együtt a térség átrakással foglalkozó cégei is beszállnának.

Azt hiszem sok információt adtak kollégáink az RCH vezetésének, s biztos vagyok benne, hogy eljutott hozzájuk olyan nehézség is, amiről talán még nem hallottak. Nem sok olyan lehetőség adódik tisztségviselőink számára, hogy kendőzetlenül tájékoztassák a munkáltató első számú vezetőit az őket foglalkoztató problémákról. Ez egy ilyen alkalom volt, s bár nem lehetett

ott minden záhonyi cargos, de akik ott voltak, azok képviselték a többieket is. És hogy mi lesz a cargos felvételek hozadéka? Véleményem szerint nem lehet más, minthogy az állásidő és a részmunkaidő minél hamarabb véget ér, a beszorult szabadságokat ki lehet végre adni, csökken a leterheltség, és kollégáink kevesebb stresszel, nyugodtabban teljesíthetik szolgálataikat.

Utórezgések

Természetesen a hírek – főleg ha nem titkosak – gyorsan terjednek, így az előadott gondok Záhonyig elhallatszottak. Információim szerint a cikkben leírtak hatására Záhony TÜK-nél vizsgáltatják a tisztségviselőink által felvetett problémákat, keresik a megoldásokat.

A Záhony-Port Zrt. pedig értetlenül áll az elhangzottak előtt. Ottani tisztségviselőinket is aggasztják a Zamárdiban elhangzott hírek, ezért információt kértek a cég vezetőitől. A szakszervezetünk által kezdeményezett megbeszélésen kiderült, a Társaság vezetése nem értesült privatizációs szándékról, fizetőképességüket stabilnak ítélik meg.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Szemelvények Zamárdiból

Egymást érik Zamárdiban a Vasutasok Szakszervezetének tisztségviselői számára szervezett oktatások, értekezletek. Ezekben a hetekben a szakmai képviselők, rétegszervezetek küldöttei kaptak tájékoztatót a VSZ vezetőitől, hallgattak előadásokat, és mondhatták el véleményüket, kiegészítéseiket a vasút és szakszervezetünk működéséről. Ma egy hete többek között a TEB Szakmai Képviselő értekezletén hallhattam okos szavakat, és persze olyan is előfordult, hogy inkább jóindulatú volt egyik-másik kolléganő, kolléga megnyilatkozása. A lényeg, hogy mindannyian hozzájárultak a rendezvény sikeréhez, hiszen az őszinte vitákban, vélemény-nyilvánításokban ismerjük meg egymást, és visszük előre a szervezet hajóját.

Vita kérdésévé vált maga az üdülő helyzete is, különböző számok röpködtek, vajon mennyit érhet a korszerűsítés óta, vagy mikor hozza be az árát. No, mindannyian komoly gazdasági szakemberek voltunk, nem úgy, mint azok a számszaki emberek, akik valóban szakemberei az ilyen üzleti vállalkozásoknak. Csak éppen hiba volna Zamárdit tisztán vállalkozásnak tekinteni, helytállóbbnak találok azon véleményeket, miszerint van egy értékes vagyontárgyunk, melyet nem sinkófálhatnak el huncut bankárok, rendszeres bevételt hoz a szervezetnek úgy, hogy tagjaink kedvezményesen üdülhetnek ott. És persze, lehetőséget ad tisztségviselőinknek arra, hogy kötetlenül kibonthassák szakszervezetünk és munkahelyünk gyakran bonyolult, de megoldásra váró problémáit.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Érdekes felvetések hangzottak el a szervezeti felépítésünkkel kapcsolatban is mondván, hogy túl „magas” (több szintű a kelletténél), kérdés, melyiket szüntessük meg. A területi szerveződést bűn, a szakmai szerveződést pedig hiba volna felszámolni, bár meg is fordíthatjuk a szavakat. A vasút szakmailag és földrajzilag rendkívül széttagolt cég, vagyis cégcsoport, mert több vasútállalatról van szó, tehát szükség van a kétszintű szerveződésre, hiszen még így sem könnyű minden érdeket megjeleníteni, vagy épp a tagságot aktivizálni.

Alapszervezeteink száma tényleg nagy, köztük sok kis létszámú csapattal. De fontos szem előtt tartani, hogy többségük csapatot alkot, mely sok év, vagy évtized alatt jött létre. Igaz, negyed annyi vasutas, így VSZ-tag sincs már, mint ezen csapatok kialakulásakor, mégis úgy vélem, a széttagoltság miatt óvatosan az összevonásokkal: Egy nagyobb alapszervezetben az újak szigetként léteznek majd, és nem biztos, hogy mindannyian erre vágnak. Ugyanakkor nem igazán látszik, miben okoz gondot a magas szám, az anyagiakon kívül. De utóbbit a központi kasszával valószínűleg lehet orvosolni, hasonlóan a temetési segélyezéshez.

Voltak „kínai” ötletek is, mint ami a hatalommegosztásról szólt. A közéletből, mint például a hatalmi ágak – törvényhozói, kormányzati (végrehajtó) és bírói – hatalom elválasztása ismerős, ám szervezetben belül számomra értelmezhetetlen a gondolat. Inkább feladatmegosztásról beszélhetünk, amit szerintem megtalálhatunk szabályzatainkban, vagy beleírhatjuk, esetleg újat hozhatunk létre. Vigyázni már csak arra kell, hogy a feladatmegosztás ne csapjon át a felelősség megosztásába, mert ugye sok bába közt elvesz a tennivaló.

Egy ilyen értekezleten sok kérdés szóba kerül, a fentiek természetesen inkább csak szemelvények. Összességében a lényeg, hogy a fontos kérdések hangzottak el, közöttük több szerencsés változásokról tanúskodik, mint például a kommunikációnk fejlődése. Ha ehhez a nyilvánosság bevonása is folytatódik, sikeresebbek, hatékonyabbak és nem utolsó sorban hitelesek is leszünk. Hogy könnyebbé váljon az összefogás.

(Felvételeink ma egy hete, a TEB, a GT, a Vasútegészségügyi IB és a Női Tagozat közös rendezvényén készültek.)

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Esélyegyenlőség

Még kicsi gyerekként hallgattam a felnőttek beszélgetését, igaz nem túl sokat értettem belőle és igazából nem is nagyon érdekelt, de egy mondat azért megütötte a fülem: Mindig akad egy ember, aki bármire kapható! Sokáig próbáltam megfejtetni, hogy mit is jelent, de aztán az élet megtanított az értelmére: Bizony mindig akad valaki, akit rá lehet (ezzel vagy azzal) venni, hogy ártson embertársainak.

Ez történt most is. Találtak valakit, aki ki tudja miért? mennyiért? megnehezíti számtalan embertársa életét. Megpróbálták már előbb is gazdasági rémisztgetéssel, statisztikai kozmetikázással ellehetetleníteni az aláírásgyűjtést, csak hogy a nagy gazdasági fellendülésről szóló hírekkel ellentétes volt az az álláspont, hogy ha a férfiak is elmehetnek 40 év szolgálati idő után nyugdíjba, akkor összeomlik a nyugdíjrendszer. Róka fogta csuka, csuka fogta róka. Ha már ennyire fejlődik a gazdaság, nő a foglalkoztatás, akkor nőnek a befizetések, tehát nincs ok aggodalomra. Már ha tényleg így van (mármint a növekedés).

Más módszert kellett találni. Kellő valaki, aki hangzatos eszmék mögé bújva elmehet az Alkotmánybíróságra, hogy nyújtsa el dolgot, mint a rétestésztát, hátha a kezdeményezők hamarabb belefáradnak és ejtik az egészséget. Kerestek hát valakit, aki majd a nevét adja a dologhoz és eszméletlenül agyafúrt módon egy ügyvédnőt bíztak meg a lebonyolítással.

Nos, ez a szüfraszett ki is találta (vagy valami kommunikáció szakot végzett menedzser-szakértő-tanácsadó), hogy a nőket piszkosul hátrányosan fogja érinteni, ha lesz (jó esetben) pár ezer férfi, aki nem a munkahelyén fog meghalni, hanem marad pár éve, hogy az unokáért elmehessen az óvodába, ne adj Isten, megérje nyugdíjasként, hogy az unoka megkapja a diplomáját. Szerintem a legbutább módon a 2003. évi CXXV. törvény mögé bújva próbálja megmagyarázni a bizonyítványát. Ez a törvény az esélyegyenlőségről szól, és elsőként említi, hogy a nemek szerinti megkülönböztetés tilalmát. Ennek ellenére az ügyvédnő köti az ebet a karóhoz, hogy a nők esélyegyenlősége csökken, ha a férfiakra is ugyanazok a nyugdíjszabályok vonatkoznának, ezért fordult a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságához (ezt ő mondta így).

Csendben jegyzem meg: Köztársaság már régen nincs (Magyarország), pláne nincs Alkotmánya (akkor miért az Alkotmánybíróság) csak alaptörvény, amit a 2/3 úgy variál, ahogy az aktuális érdeke kívánja.

Márta István

HUMORSAROK

CSALÁDI ÖSSZETARTÁS

Egy nap Petike megkérdezi az apukáját, hogy kaphatna-e egy mountain bike-ot születésnapjára, de az apja így felel: Petikém, sajnos nemrég vettünk fel ötmillió kölcsönt a lakásra. Várnod kell, karácsonyig. Eljött a karácsony, de Petike nem kapott mountain bike-ot. Rákérdez, és apja csak ennyit válaszol: Sajnos még mindig sok a tartozásunk, talán máskor. Két nap múlva Petike egy nagy bőröndöt cipelve kilép a házból. Az apja megkérdi: Hová mész kisfiam ekkora bőrönddel?

– Tegnap este, amikor elmentem a szobátok előtt, hallottam, hogy azt mondd, elmész, és anya kért, várd meg, mert ő is elmegy. Hát dögöljek meg, ha én itt maradok ekkora tartozással!!!

SORBANÁLLÁS

Két barát beszélget: Képzeld, nálunk otthon jegyrendszer van, ha akarok valamit, csak jegybeváltással tehetem meg.

– Hát az is valami – szól a másik – nálunk sorban állás is van...

ÖNKIELEGÍTŐ

Egy pasi felszed egy bomba csajt. Felviszi a lakására, levetkőznek, és amikor a nő meglátja a férfiasságát, megkérdezi: Hé, ezzel meg kit akarsz kielégíteni?

– Háát...magamat...

Balogh Attila